

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1187/2014 НА КОМИСИЯТА

от 2 октомври 2014 година

за допълване на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти за определяне на цялостната експозиция към клиент или група от свързани клиенти по отношение на сделките с базисни активи

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012⁽¹⁾, и по-специално член 390, параграф 8, алинея 3 от него,

като има предвид, че:

- (1) За да се определи цялостната експозиция към определен длъжник, която произтича от експозициите на институцията към сделка с базисни активи, първо следва да се определи отделно стойността на всяка от тези експозиции. След това общата стойност на експозициите следва да се определи като сбор от тези експозиции, но не би трябвало да е по-голяма от стойността на експозицията, формирана от самия базисен актив.
- (2) Когато експозиции на други инвеститори са с равностоеен ранг с тази на институцията, стойността на експозицията на институцията към базисен актив следва да отразява пропорционалното разпределение на загубите между експозициите с равностоеен ранг. Това произтича от факта, че ако е настъпило неизпълнение по базисен актив, загубите винаги се разпределят между експозициите с равностоеен ранг пропорционално на размера на всяка от тях и максималната загуба, която институцията може да понесе в случай на пълна загуба на базисен актив, е ограничена до частта, която съответства на дела на експозицията на институцията от общия размер на всички експозиции, които са с равностоеен ранг.
- (3) Следва да се прави разграничение между сделки, при които всички инвеститори са с равностоеен ранг, като например предприятия за колективно инвестиране, и други видове сделки, като например секюритизации, при които може да е необходимо разделяне на траншове с различаващи се по своя ранг експозиции. При първия вид сделки произтичащата експозиция към базисен актив зависи единствено от дела на експозицията на инвеститора от общия размер на експозициите на всички инвеститори. При втория вид сделки загубите се разпределят първо за определени траншове в зависимост от техния ранг, а след това, в случай на повече от един инвеститор в един и същ транш — пропорционално сред инвеститорите. Всички траншове в дадена секюритизация следва да бъдат третираны еднакво, тъй като при реализиране на най-лошия възможен сценарий подчинените траншове могат да бъдат изчерпани много бързо. По-специално следва да бъде призната максималната загуба, която може да бъде понесена от всички инвеститори в даден транш в случай на пълна загуба на определен базисен актив, тъй като не следва да бъде признато редуциране на кредитния риск за подчинените траншове. Експозицията на институцията към базисен актив по сделка не следва да превишава общата стойност на експозициите за този транш (понеже загубата за определен инвеститор в даден транш, която произтича от неизпълнение по базисен актив, никога не може да бъде по-голяма от общата стойност на експозициите за транша) и стойността на експозицията, формирана от базисния актив (понеже институцията никога не може да загуби повече от стойността на базисния актив). Това

⁽¹⁾ ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1.

ограничение на максималната загуба следва да се вземе предвид, като се използва по-ниската от двете стойности на експозицията и след това се приложи процедурата за признаване на пропорционалното разпределение на загубите между всички експозиции с еднакъв ранг в този транш, ако има повече от един инвеститор в него.

- (4) Въпреки че се очаква институциите да идентифицират всички длъжници по базисни активи на сделките, в които инвестират, може да има случаи, в които това би довело до неоправдани разходи за институциите или когато обстоятелства не позволяват на институциите да идентифицират определени длъжници. В такива случаи, когато експозиция към базисен актив е достатъчно малка, за да има само несъществено въздействие върху цялостната експозиция към определен клиент или група от свързани клиенти, е достатъчно тази експозиция да бъде отнесена към сделката като отделен клиент. Общият размер на тези експозиции към базисни активи по една и съща сделка следва при все това да подлежи на ограничението за максималния размер на големите експозиции за тази сделка. Делът на даден базисен актив от цялостната експозиция следва да се приеме за несъществен, когато за достигане на пределната стойност от 25 % от приемливия капитал на институцията са необходими поне 100 експозиции към базисни активи по дадена сделка. Затова стойността на експозицията не трябва да превишава 0,25 % от приемливия капитал на институцията.
- (5) С цел да се предотврати възникването на неограничена цялостна експозиция, произтичаща от пропуски по отношение на информацията, е необходимо експозициите, чиято стойност превишава 0,25 % от приемливия капитал на институцията и за които липсва информация за длъжника, да бъдат отнесени към хипотетичен клиент („неизвестен клиент“), по отношение на който следва да важи ограничението от 25 % за големите експозиции.
- (6) Когато дадена институция не е в състояние да определи размера на отделните базисни активи по дадена сделка, съществува риск базисните активи по сделката да се отнасят към един и същ длъжник или една и съща група от свързани клиенти. В този случай с цел да се ограничи рискът, от институцията следва да се изиска да прецени доколко е съществена общата стойност на нейните експозиции към сделката, преди да може да я отнесе към сделката като отделен клиент, вместо към категорията „неизвестен клиент“.
- (7) Структурата на дадена сделка не следва да представлява допълнителна експозиция, когато обстоятелствата по сделката са такива, че загуби от експозиция към тази сделка могат да възникнат само вследствие на неизпълнение по базисни активи. Допълнителна експозиция следва да бъде призната, когато сделката включва задължение за плащане на дадено лице, което е в допълнение на паричните потоци от базисните активи или поне ги предхожда, предвид това че е възможно инвеститорите да понесат допълнителни загуби в случай на неизпълнение на задълженията на това лице, макар да не е настъпило неизпълнение по базисен актив. Допълнителна експозиция следва да бъде призната и когато условията на сделката дават възможност парични потоци да бъдат пренасочени към лице, което няма право да ги получава, тъй като инвеститорите биха могли да понесат допълнителни загуби, макар да не е настъпило неизпълнение по базисен актив. Не следва да бъде призната допълнителна експозиция за предприятия за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) в съответствие с посоченото в Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, предвид това че парични потоци не могат да бъдат пренасочени към лице, което по условията на сделката няма право да ги получава. Това изискване следва да се приеме и по отношение на субекти, които подлежат на еквивалентни изисквания по силата на законодателни актове на Съюза или на трета държава.
- (8) Съществуването и стойността на експозиции към клиент или група от свързани клиенти, произтичащи от експозиции към сделки, не зависят от това дали експозициите към сделки биват отнесени към търговския или към банковия портфейл. Поради това условията и методологиите, които трябва да се използват за идентифициране на експозиции към базисни активи, следва да бъдат едни и същи, независимо от това дали тези експозиции биват отнесени към търговския, или към банковия портфейл на институцията.
- (9) Настоящият регламент се основава на проектите на регулаторни технически стандарти, представени на Европейската комисия от Европейския банков орган (ЕБО).
- (10) ЕБО проведе открити обществени консултации по проектите на регулаторни технически стандарти, въз основа на които е изготвен настоящият регламент, анализира свързаните с тях потенциални разходи и ползи и поиска становище от Групата на участниците от банковия сектор, създадена в съответствие с член 37 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾,

⁽¹⁾ Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет

С настоящия регламент се уреждат условията и методологиите, които се използват за определяне на цялостната експозиция към клиент или група от свързани клиенти по отношение на експозиции, произтичащи от сделки с базисни активи, и условията, при които структурата на сделки с базисни активи не представлява допълнителна експозиция.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- а) „сделки“ означава сделките по член 112, букви м) и о) от Регламент (ЕС) № 575/2013, както и други сделки, при които е налице експозиция към базисни активи;
- б) „неизвестен клиент“ означава един хипотетичен клиент, към който институцията отнася всички експозиции, за които не е идентифицирала длъжника, при условие че не са приложими член 6, параграф 2, букви а) и б) и член 6, параграф 3, буква а) от настоящия регламент.

Член 3

Идентификация на произтичащи от сделки експозиции

1. Дадена институция определя дела на определена сделка от цялостната експозиция към даден клиент или група от свързани клиенти в съответствие с изложената в членове 4 — 6 методология.

Институцията определя поотделно експозицията си към всеки от базисните активи в съответствие с член 5.

2. Дадена институция преценява дали определена сделка представлява допълнителна експозиция в съответствие с член 7.

Член 4

Базисни експозиции към сделки, които на свой ред включват базисни активи

1. За целите на членове 5 и 6 при оценяването на базисните експозиции на определена сделка (сделка А), която сама по себе си включва базисна експозиция към друга сделка (сделка Б), дадена институция третира експозицията към сделка Б, като я заменя с базисните за нея експозиции.

2. Параграф 1 се прилага, при условие че базисните експозиции представляват експозиции към сделки с базисни активи.

Член 5

Изчисляване на стойността на експозицията

1. Експозицията на дадена институция към базисен актив на сделка е по-ниската от следните стойности:

- а) стойността на експозицията, която произтича от базисния актив;
- б) общата стойност на експозициите на институцията към базисния актив, която се получава от всички експозиции на институцията към сделката.

2. Стойността на произтичащата от дадена сделка експозиция към базисен актив за всяка експозиция на институцията към сделката се определя, както следва:

- а) ако експозициите на всички инвеститори по тази сделка са с равностоен ранг, стойността на произтичащата от сделката експозиция към базисен актив се получава, като пропорционалният дял на експозицията на институцията към сделката се умножи по стойността на формираната от базисния актив експозиция;
- б) в случаите, различни от посочените в буква а), стойността на произтичащата от сделката експозиция към базисен актив се получава, като пропорционалният дял на експозицията на институцията към сделката се умножи по по-ниската от следните стойности:
 - i) стойността на експозицията, формирана от базисния актив,
 - ii) общата стойност на експозицията на институцията към сделката, заедно с всички други експозиции към тази сделка, които са с равностоен ранг с този на експозицията на институцията.

3. Пропорционалният дял на експозицията на дадена институция към определена сделка се получава, като стойността на експозицията на институцията се раздели на общата стойност на експозицията на институцията и всички останали експозиции към тази сделка, които са с равностоен ранг с този на експозицията на институцията.

Член 6

Процедура за определяне на дела на базисните експозиции от цялостните експозиции

1. За всяка експозиция към кредитен риск, за която длъжникът е идентифициран, дадена институция включва стойността на своята експозиция към съответния базисен актив при изчисляването на цялостната експозиция към този длъжник като отделен клиент или към групата от свързани клиенти, към която принадлежи този длъжник.

2. Ако дадена институция не е идентифицирала длъжника по базисна експозиция към кредитен риск или когато не е в състояние да потвърди, че дадена базисна експозиция не представлява експозиция към кредитен риск, институцията отнася тази експозиция по следния начин:

- а) когато стойността на експозицията не превишава 0,25 % от приемливия капитал на институцията, тя отнася експозицията към сделката като отделен клиент;
- б) когато стойността на експозицията е не по-малка от 0,25 % от приемливия капитал на институцията и чрез мандата на сделката институцията може да гарантира, че базисните експозиции на сделката не са свързани с други експозиции в нейния портфейл, включително базисни експозиции от други сделки, тя отнася експозицията към сделката като отделен клиент;
- в) в случаите, различни от посочените в букви а) и б), тя отнася експозицията към категорията „неизвестен клиент“.

3. Ако дадена институция не е в състояние да разграничи отделните базисни експозиции на дадена сделка, институцията отнася общата стойност на своите експозиции към сделката по следния начин:

- а) когато общата стойност на експозициите не превишава 0,25 % от приемливия капитал на институцията, тя отнася общата стойност на експозициите към сделката като отделен клиент;
- б) в случаите, различни от посочените в буква а), тя отнася тази обща стойност на експозициите към категорията „неизвестен клиент“.

4. За целите на параграфи 1 и 2 институциите редовно и поне веднъж месечно извършват наблюдение на тези сделки за евентуални промени в състава и относителния дял на базисните експозиции.

Член 7

Допълнителна експозиция, произтичаща от структурата на сделката

1. Структурата на дадена сделка не трябва да представлява допълнителна експозиция, ако сделката изпълнява едновременно следните две условия:

- а) правната и оперативната структура на сделката са създадени така, че да не дават възможност на управителя на сделката или на трета страна да пренасочва каквито и да е произтичащи от сделката парични потоци към лица, които според условията на сделката нямат право да ги получават;

- б) условията на сделката не могат да изискват от емитента или от друго лице да извърши плащане към институцията, което е в допълнение на паричните потоци от базисните активи или ги предхожда.
2. Условието в параграф 1, буква а) се счита за изпълнено, когато сделката е един от следните видове:
- а) ПКИПЦК по определението в член 1, параграф 2 от Директива 2009/65/ЕО;
- б) установено в трета държава предприятие, което извършва дейности, подобни на извършваните от ПКИПЦК, и което е обект на надзор по силата на законодателен акт на Съюза или на законодателството на трета държава, прилагаща надзорни и регулаторни изисквания, които са най-малко равностойни на прилаганите в Съюза по отношение на ПКИПЦК.

Член 8

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 2 октомври 2014 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO
